

A la Sala Busquets, de Barcelona

Exposició Francesc Serra

Francesc Serra exposa a la Sala Busquets de Barcelona, la primera exposició de pintures. Després de la de dibuixos, que féu ara hi ha tres anys a la Sala Parés i en la qual demostrà abastament el seu domini del llapis, se'ns presenta ara amb notable empenta en aquesta nova exposició.

En la vintena de teles penjades hom hi veu de bell antuvi diverses característiques del que, malgrat una segura orientació, no ha trobat potser, el camí precís; En Serra sap on va, però, i una recerca intel·ligent fa només que controlar la direcció definitiva que ara està a punt d'empendre.

En Serra pintor, com En Serra dibuixant, és en la figura on mostra la seva predilecció. Troba en la forma humana una força emotiva que el decanta amb vehemència a la seva interpretació. L'artista amb els pinzells sap expressar la vida que batega en els seus models un xic amagada per l'anecdòtica serenitat de les figures i sense necessitat de recursos exteriors ni excessos realistes, sap imposar l'atenció pel pur valer pictòric. En els nus sobretot i en la cara de moltes de les seves figures, En Serra cerca el valor estètic en una delicada expressió de l'estructura, en una mostració del volum de la carn, matisada per la claror que la il·lumina, sense entrar mai, però, en aquella proximitat de detalls que senyalen la simple còpia. El nostre artista recull la síntesi emocional del model humà i la sap plasmar lleugerament amplificada, quasi sempre, en el discret entremig del realisme i la idealització. En alguns casos, un més intens idealisme el porta a un major menyspreu del valor humanístic i revesteix les figures d'aquella serenor que li és tan cara, però deixa de tenir la força expressiva de les seves millors pintures. La seva paleta, generalment, cerca els colors primaris en les vestidures pel gust de la composició, però tot i així, tracta sempre l'aspecte dèrmic dels seus personatges amb una senzilla matisació òcrea.

Es en els bodegons i paisatges on dona tota la importància al delicat cromatisme que sap fer brollar dels seus pinzells. En els bodegons trobem millor la

gamma colorística d'En Serra, l'intima essència del color i destacar-lo per sí sol, sense necessitat de reforçaments artificials. En aquest sentit cal remarcar la tela titulada «Pollastres», d'una sincera expressió: la tofa de les plomes hi és més senyalada que exposada, és més endevinada que no pas pot ésser esguardada. L'artista fa abstracció de les coses secundàries per abastar la font viva de la coloració, sense perdre, amb tot, gens de l'estructura i tenint sempre en compte d'evitar la minuciositat excessiva.

En els paisatges mostra, com hem dit, una direcció estètica semblant quant als valors del color. En els paisatges de suburbi, tan cars als pintors moderns, hi endevina una lleugera coloració que matisa la grisor de les parets arrebossades i mostra contrastos diferents en la barreja de termes i volums dels terrats i xemeneis. Tonalitats molt aproximades, les que ell senyala, les quals situen la tela dintre la realitat, malgrat que el profà no sàpiga veure-les en el món sensible, amagades com són en una aparent uniformitat.

En l'únic paisatge natural que exposa, En Serra es deixa portar intensament del seu idealisme cromàtic, i abandonant l'atenció de l'estructura, es complau a tractar l'arbrada sense ocupar-se especialment del volum. Es natural que ell no ha oblidat pas les dimensions de profunditat i hom veu la successió de termes dintre l'espai; tot és, però, tractat amb una abundant gamma de color que li dona un efecte esplèndid i demostra al mateix temps que sap cercar camins poc fressats dintre el paisatgisme modern. Aquesta posició davant del paisatge, oposada precisament a la manera de tractar els altres temes, demostra com pot cercar els valors estètics sense tancar-se per res en els sistemes d'escola.

L'exposició d'En Francesc Serra, servirà per a afermar la seva personalitat, perquè d'ara endavant siguem molts més els que el creiem capaç de prosseguir amunt en el vastíssim camp artístic.

NYICRIS

**Presums molt perquè ets bufona
i disfrutes d'un bon dot,
mes, sense els productes Clot,
fores pitjor que una mona.**

**Joieria, Rellotgeria i Perfumeria Clot
Anselm Clavé, 11 : Granollers**

Cafè Comercial

Concert de Gala

Bella estona vàrem passar els qui senífrem el concert del dijous passat, a la nit, en el Saló del Cafè Comercial.

Després dels concerts, amb els quals el «Quartet Clàssic» de nostra ciutat la passada temporada de Quaresma va aconseguir un remarcable èxit, dijous passat, en el segon Concert de Primavera el consolidaren d'una manera honorable i definitiva, constituint un premi per al seu entusiasme, el qual és digne de lloar.

Poden restar satisfets els professors del «Quartet Clàssic», puix el constant treball d'estudi per a fer-nos sentir obres d'autors tan grans dins la música, com són Bach, Beethoven i Schubert i altres, executades amb perfecció tant com en conjunt, matisos i dicció, ja que els ho demostrà la sinceritat i entusiasme amb que el públic que hi assistí, acollí el final de les obres, havent d'ésser repetides cinc composicions de les sis que integraven el programa.

Un bell concert. Recordem la «Simfonia en Si menor (Inacabada)», de Schubert, interpretada amb una delicadesa tan perfecte, que bé es pot dir (diem ho així) amb tots els sentits, com també l'«Ave Maria» de Bach Gounod, executada amb un sentiment noble i amb tot el fervor propi d'una pregària, acompanyada pel silenci que constata l'interès amb que s'escoltava la melodia, plena d'un sentiment d'espiritualitat. Va haver-hi uns moments que si no hagués estat unes inoportunes sortides del saló, durant l'execució d'aquestes dues obres, no ens recordàrem que ens trobàssim en el Saló del Cafè Comercial.

Concert de Gala. Sí, que per als professors ho fou amb tots els honors, com també en participaren els autors, ja que s'interpretaren i escoltaren les seves famoses obres amb el respecte que es mereixen; però, si quelcom desentonà, fou la manca d'assistència de públic, que no estava a l'alçada d'un Concert de Gala, puix si bé n'hi hagué un bon número, no acabà d'omplir-se el Saló, com en altres concerts, segurament per causa del fred que feia aquella nit, ja que de no haver estat això, creiem que el públic hauria correspost a la importància que tenia el programa que s'executava i a l'entusiasme que fa tan d'honor als professors del «Quartet Clàssic» de la nostra ciutat.

Ara només cal que continuï l'entusiasme per part de tots, corresponent així, amb l'assistència del públic, per a una continuïtat en aquesta tasca cultural pel bon nom de l'art i de la nostra ciutat.

DIAPASON